

Arrest

nr. 183 935 van 17 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een sjiiitische moslim afkomstig uit al-Najaf. U woonde in de wijk al-Jamiya en werkte als verkoper van dameskleding in winkel al-Zoretta Twee.

U verklaarde dat u op 20 mei 2014 een geheime relatie kreeg met Hanan Hasan al-A.. Ze kwam vaak als klant in de modezaak waar u werkte en na een tijd nam zij u in vertrouwen en vertelde u dat ze op u viel.

De gevoelens waren wederzijds en van dan af had u regelmatig contact met Hanan, hetzij in de winkel, hetzij telefonisch. Hanan was als jong meisje onder dwang als tweede vrouw uitgehuwelijkt aan een veel

oudere man, Mohammed D. genaamd. Haar man behandelde haar niet goed en gebruikte verbaal en fysiek geweld. Zij vertelde u over haar huwelijksproblemen. Op 25 juli 2015 was u aan het bellen met Hanan, aangezien haar echtgenoot voor een diner uitgenodigd was. Hij kwam echter plots thuis en betrapte Hanan aan de telefoon. Uw naam stond als Safaa Zoretta Twee in haar gsm. Hierdoor wist de echtgenoot van Hanan wie u was. Enkele minuten later werd u door hem opgebeld. Hij stelde zich voor als Mohammed D., hoofd van de criminaliteitsbestrijding in al-Najaf. U schrok, want u wist tot op dat moment niet dat u een relatie had met de vrouw van een hoge overheidsfunctionaris. Hij vroeg u te wachten in de winkel en zei dat hij naar u toe zou komen. U sloot meteen de winkel en verliet het winkelcentrum via de achterdeur. U belde uw vader en legde de situatie uit. Uw vader zei dat u niet naar huis kon komen. U dook daarom onder bij uw vriend Hussein al-M. in de al-Salaam wijk. U sprak met uw vriend over uw probleem. Hussein vertelde u dat u uw leven vernield had op deze manier, dat haar echtgenoot bij een grote politieke partij zit en gesteund wordt door milities. Bovendien zou u ook problemen krijgen met de stammen, gezien een buitenechtelijke relatie en het schenden van de eer van de vrouw tot de doodstraf zal leiden. Hussein vroeg u de volgende dag ergens anders naar toe te gaan. Vervolgens belde u de eigenaar van de winkel, vertelde hem wat er gaande was en zei hem dat hij de sleutels van de winkel kon afhalen bij uw familie. Die nacht, om drie uur, vielen de politiediensten onder leiding van Mohammed D. de woning van uw ouders binnen. Ze waren op zoek naar u. Uw ouders werden geslagen en uw vader moest naar het ziekenhuis. Uw vader belde u rond vijf uur op en vertelde u wat er gebeurd was. Hij en uw moeder waren kwaad en zeiden dat u uw leven vernield had alsook dat van de familie. U dook vervolgens onder bij uw grootvader in al-Abasiyat. Twee dagen later werd een huiszoeking uitgevoerd bij uw ouders. Zij werden nogmaals geslagen en al hun spullen werden op de grond gegooid. Op 2 augustus 2015 was er een bijeenkomst van uw stam al-Nwini met de stam van Mohammed D., al-Boseibiya, over uw situatie. Er werd overeengekomen dat uw stam afstand van u deed en uw familie diende zestig miljoen dinar te betalen als schadevergoeding binnen een termijn van twintig dagen. Uw vriend Hussein vroeg waarom u Irak niet verliet en u zei dat het niet ging omdat uw geld bij verschillende mensen zat en uw paspoort bij uw moeder lag. Hij was bereid u te helpen en regelde een aantal praktische zaken zodat u Irak kon verlaten. Op 12 augustus 2015 nam u een vlucht van al-Najaf naar Istanboel. Vanuit Turkije reisde u door via Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Duitsland tot u België bereikte op 29 augustus 2015. Op 3 september 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ongeveer twee maanden voor het gehoor op het CGVS vernam u dat er op 20 augustus 2015 een arrestatiebevel was opgesteld tegen u en dat u dus nog steeds gezocht werd. Uw familie kon de compensatie van zestig miljoen dinar niet betalen en verliet Irak ongeveer een maand na uw vertrek. Zij verblijven momenteel in Duitsland.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart afgeleverd op 4 augustus 2010 te al-Najaf, uw origineel nationaliteitsbewijs afgeleverd op 26 juli 2008 te al-Najaf, uw originele kieskaart afgeleverd te al-Najaf, een kopie van de bewonerskaart van uw vader afgeleverd op 28 oktober 2010 te al-Wafaa (al-Najaf), een tiental originele foto's van de kledingzaak waar u werkte, een kopie van een arrestatiebevel opgesteld op 20 augustus 2015, een kopie van het besluit van de stammen, een kopie van een medisch rapport van uw vader, kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders, broers en zus, een bewijsje dat u documenten ontving vanuit Bagdad en een kopie van de verblijfsdocumenten van uw familie in Duitsland.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt nadat uw geheime relatie met de echtgenote van het hoofd van de dienst criminaliteitsbestrijding van al-Najaf aan het licht gekomen was met alle gevolgen van dien. Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens in art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

U was namelijk niet op de hoogte van een aantal zaken, waar u logischerwijs en conform het beeld van deze geheime relatie dat u schetste zou moeten van op de hoogte zijn. Zo bleek u helemaal niet te weten wanneer uw vriendin jarig was. Nochtans zou u een relatie met haar onderhouden hebben die iets meer dan een jaar en twee maanden geduurd heeft, namelijk vanaf 20 mei 2014 tot 25 juli 2015. U kon zelfs bij benadering niet zeggen wanneer zij jarig was en of haar verjaardag bijvoorbeeld in de zomer of de winter viel (CGVS gehoorverslag, pg 10). U weet dit aan het feit dat u niet leest en schrijft en u daardoor moeilijk data kan onthouden (CGVS, pg 10).

Nochtans had u voordien tijdens het gehoor geen enkele moeite met data. U noemde bijvoorbeeld de exacte datum van de start van uw relatie met Hanan, de precieze datum waarop jullie relatie ontdekt

werd, uw exacte vertrekdatum en aankomstdatum in België. U verklaarde eveneens dat Hanan wel wist wanneer u verjaarde (CGVS, pg 11), wat het des te vreemder maakt dat u zelfs bij benadering niet kon zeggen wanneer zij jarig was.

U had ook geen idee van de leeftijd van de echtgenoot van Hanan, Mohammed D.. U wist niet hoeveel ouder hij was en u had zelfs bij benadering geen idee of hij rond de veertig, vijftig of zestig,...was (CGVS, pg 10). Dit is bijzonder merkwaardig, aangezien u verklaarde dat Hanan met u sprak over het feit dat zij tegen haar wil uitgehuwelijkt werd aan een oudere man en dat zij u vertelde over de problemen in het huwelijk en het fysiek en verbaal geweld dat haar echtgenoot gebruikte (CGVS, pg 8 en 9). Uw verklaring dat zij u geen informatie wilde geven over haar familie en haar echtgenoot, omdat zij zelf van belang was en niet haar familie, lijkt weinig aannemelijk, aangezien zij u wel in vertrouwen nam en erg persoonlijke informatie over partnergeweld en een gedwongen huwelijk met u deelde. Het houdt in die context weinig steek dat jullie gesprekken voerden over het feit dat zij uitgehuwelijkt werd aan een oudere man, maar dat u in de loop van een relatie van ongeveer een jaar en twee maanden nooit te weten zou gekomen zijn of dat zij u niet zou willen vertellen hebben hoe oud hij dan wel was. U kon evenmin zeggen wie de eerste vrouw was van Mohammed D., toch een belangrijke persoon in de situatie van Hanan, wat ook vragen oproept (CGVS, pg 10). Verder kon u ook niet antwoorden op de vraag of Hanan broers of zussen had (CGVS, pg 10). U verklaarde dat u het haar een paar keer gevraagd had, maar dat zij u niet antwoordde. Het lijkt echter zeer merkwaardig dat zij u niets wilde zeggen over elementaire zaken, zoals het hebben van broers of zussen, maar u wel gedetailleerde informatie wilde geven over delicate zaken zoals partnergeweld. Zo verklaarde u dat zij u vertelde over het verbale geweld dat haar man gebruikte. Hij zou bijvoorbeeld gezegd hebben zij niet knap was en dat hij veel mooie meisjes kent waar hij mee naar bed gaat (CGVS, pg 9). Dat zij enerzijds dergelijke vernederende zaken met u zou willen delen en anderzijds werkelijk niets zou gezegd hebben over haar familieleden, zoals broers en zussen, kan niet als geloofwaardig beschouwd worden. Er kan ook redelijkerwijs geen reden bedacht worden waarom zij u niets zou willen vertellen over dergelijke elementaire zaken.

Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u gedurende een jaar en twee maanden een geheime relatie zou onderhouden hebben met de tweede echtgenote van het hoofd van de dienst criminaliteitsbestrijding, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u gekregen zou hebben, nadat deze relatie aan het licht kwam. Er waren tevens nog enkele bijkomende vaststellingen, die uw geloofwaardigheid verder aantastten.

Zo waren uw verklaringen over de patrouilles die naar de woning van uw ouders zouden gekomen zijn niet consistent met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de eerste keer twee patrouilles van ongeveer tien personen langskwamen (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS bleef u erg vaag. U wist niet hoeveel personen langsgesproken waren, u dacht tien of meer of minder en kon niets zeggen over het aantal patrouilles (CGVS, pg 13). Toen u erop gewezen werd dat u het exacte aantal patrouilles vermeld had bij de DVZ, zei u dat u het niet wist en dat u niet aanwezig was en dat u alleen zaken hoorde van uw ouders (CGVS, pg 13). Dit verklaart geenszins waarom u dan bij de DVZ wel een exact aantal opgaf. Bovendien had u net voordien tijdens het gehoor gezegd dat u zich nu beter herinnerde wat er gebeurd is, dan tijdens het eerste interview, en dat u toen verstrooid en angstig was (CGVS, pg 13). Indien u door verstrooidheid en angst onjuiste of onvolledige verklaringen zou afgelegd hebben bij de DVZ, dan zou toch verwacht worden, gezien het belang hiervan voor uw asielaanvraag, dat u dit zou gemeld hebben toen u gevraagd werd hoe het interview bij DVZ verlopen was. U maakte echter geen enkele melding van problemen die u toen zou ondervonden hebben om u zaken te herinneren en zei enkel dat u niet alles in detail kon zeggen en u een samenvatting gaf. Uw verklaring werd ook voorgelezen en u bevestigde dat deze correct genoteerd werd (CGVS, pg 2). Dat u enerzijds verklaarde dat u zich de zaken beter kon herinneren en anderzijds geen antwoord kon geven over details die u voordien wel vermeld had, houdt geen steek en wijst erop dat u eender wat zei tijdens het gehoor om toch maar een verklaring te kunnen geven.

Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u, terwijl u actief gezocht werd door het hoofd van de dienst criminaliteitsbestrijding van de stad Najaf waarbij tot twee maal toe veiligheidsdiensten naar uw ouderlijke woning gekomen zouden zijn om u te zoeken, gewoon legaal met uw eigen paspoort Irak verliet via de luchthaven van Najaf (CGVS, pg 7). U verklaarde dat u uw reispaspoort moest laten zien op de luchthaven (CGVS, pg 16).

Toen u gevraagd werd of u dan geen schrik had om vanuit de luchthaven van Najaf te vertrekken, zei u dat u hoogstwaarschijnlijk een grote angst en vrees ervoer, maar dat u geen keuze had omdat u moest

vertrekken en uw vriend Hussein alles voor u geregeld had (CGVS, pg 16). U zei ook dat het arrestatiebevel pas later werd opgesteld (CGVS, pg 16) Ook al zou dit arrestatiebevel pas later zijn opgesteld, dan blijft het vreemd dat u na twee drieste zoekacties van de veiligheidsdiensten, gewoon met uw eigen paspoort vanuit Najaf vertrok, zeker gelet op het feit dat u gezocht werd door het hoofd van de dienst criminaliteitsbestrijding die u omschreef als een hoge staatsfunctionaris die ook betrokken was bij een grote politieke partij en gesteund wordt door sjiitische milities (CGVS, pg 9), waaruit afgeleid kan worden dat het hier gaat om een machtige persoon die ongetwijfeld over een heel aantal connecties beschikt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd te worden dat uw asielrelaas niet als geloofwaardig kan beschouwd worden. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen.

Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en

overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

De door u voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitsdocumenten - namelijk uw originele identiteitskaart afgeleverd op 4 augustus 2010 te al-Najaf, uw origineel nationaliteitsbewijs afgeleverd op 26 juli 2008 te al-Najaf, uw originele kieskaart

afgeleverd te al-Najaf, een kopie van de bewonerskaart van uw vader afgeleverd op 28 oktober 2010 te al-Wafaa (al-Najaf) en kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders, broers en zus - staven uw identiteit, nationaliteit en herkomst uit Najaf, gegevens die op zich niet betwist worden door het CGVS. De foto's van de kledingzaak waar u werkte, staven uw job bij de winkel 'Zoretta Twee', wat evenmin betwist wordt door het CGVS. Het bewijsje dat u documenten ontving vanuit Bagdad, toont enkel aan dat u post uit Irak ontving. De kopie van een arrestatiebevel opgesteld op 20 augustus 2015, een kopie van het besluit van de stammen en een kopie van een medisch rapport van uw vader, volstaan niet om de vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag te herstellen. Ten eerste gaat het enkel om kopieën, die sowieso al minder bewijswaarde hebben dan originele documenten. Daarnaast blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan het administratief dossier, dat zowat elk Iraaks document tegen betaling kan verkregen worden en dat er sprake is van grootschalige documentenfraude. Aan documenten kan slechts een bewijswaarde worden toegeschreven, indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier het geval niet was. Het feit dat u uw paspoort niet voorlegde, doet twijfels rijzen. U had namelijk geen plausibele verklaring voor het ontbreken van uw paspoort. U verklaarde dat u uw paspoort verloren bent toen u de zee overstak tussen Turkije en Griekenland. U zou uw paspoort in uw rugzak bewaard hebben, en de rugzak onderweg verloren hebben in de zee (CGVS, pg 7). U zou er niet aan gedacht hebben om uw paspoort veilig in te pakken voor de overtocht over zee (CGVS, pg 7). Gezien de risico's van de overtocht over zee algemeen bekend zijn, kan het niet overtuigen dat u geen voorzorgsmaatregelen zou genomen hebben om uw paspoort, een zeer belangrijk reis- en identiteitsdocument, niet te verliezen bij deze overtocht, wetende dat u nog de rest van Europa moest doorkruisen alvorens uw bestemming te bereiken. Dit doet dan ook vermoeden dat u doelbewust uw paspoort achterhoudt om gegevens te verbergen voor het CGVS, zoals een eerdere vertrekdatum uit Irak of een verblijf in een derde land. Deze vaststelling tast verder uw algehele geloofwaardigheid aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker haalt een enig middel "uit de overtreding van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hieronder de wet van 15.12.1980, het artikel 1, alinea 2 van de Conventie van GENEVE van 28.07.1951, schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 met betrekking tot de verplichting tot een formele motivering".

Inzake de aangevoerde schending van artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980 (verder: Vreemdelingenwet) met betrekking tot de hoedanigheid van vluchteling stelt verzoeker:

"(...) Dat in tegenstelling met wat wordt beweerd door de tegenpartij, de verzoeker spontane, precieze en coherent uitleg heeft gegeven.

Dat de verzoeker duidelijk heeft uitgelegd wat hem is overkomen, zijn relaas is zeer duidelijk, het is volkomen geloofwaardig te geloven dat hij IRAK heeft verlaten uit schrik voor vervolgingen in de zin van de Conventie van GENEVE.

Dat in zijn arrest nr 42.022 van 20.04.2011, de gevatte Raad reeds heeft overwogen dat:

"de Raad herinnert eraan dat in het kader van een asielaanvraag, zelfs zo het juist is dat de bewijslast berust bij de eiser, dit begrip bewijs steeds met soepelheid dient te worden geïnterpreteerd. Dienaangaande bestaat een vaste rechtspraak dat een kort, precies en geloofwaardig relaas kan volstaan om de feiten ter zake vast te stellen (...)"

Dat dit manifest het geval is ter zake.

Dat de verzoeker manifest heeft meegewerkt met het leveren van de bewijslast in het kader van zijn asielaanvraag.

Dat dient te worden vastgesteld dat het bestaan van het bewijs die rust op de schouders van de kandidaat vluchteling redelijk dient te zijn en dat men hem, desgevallend, moet laten genieten van het voordeel van de twijfel.

(...)

DAT de tegenpartijhaar analyse hoofdzakelijk focust op incoherenties, onnauwkeurigheden en de essentiële elementen van zijn dossier niet in overweging neemt

DAT inderdaad, de verzoeker bij aanvang heeft benadrukt analfabeet te zijn en dat hij ongelukkig genoeg niet kon antwoorden op alle vragen met precisie.

DAT de tegenpartij meent dat de verzoeker niet op bepaalde vragen op precieze wijze kon antwoorden en ondermeer over zijn relatie, bedreigingen, ...

DAT de tegenpartij aan de verzoeker het feit verwijt dat hij de verjaardag van zijn geliefde niet kent, noch de leeftijd van haar echtgenoot, noch de samenstelling van zijn familie of die van zijn geliefde.

AANGEZIEN het niet essentieel is om de samenstelling van het gezin van elkeen te kennen om een liefdesrelatie aan te knopen.

DAT de verzoeker op precieze wijze de fysiek van zijn geliefde beschreven heeft, haar manier van kleden, de bijzondere kenmerken, de manier van praten, haar humeur, haar lievelingskleur.

DAT de verzoeker eveneens de aard van haar relatie met haar echtgenoot heeft benadrukt en haar vrees (fysiek en moreel geweld).

DAT de verzoeker de aard van hun relatie kon benadrukken, de plaats van hun seksuele contacten, het aantal bezoeken per maand).

DAT zijn geliefde hen eveneens heeft gepreciseerd dat zij de tweede echtgenote was van een oude en invloedrijke handelaar van NAJAF, dat zij op systematische wijze moreel werd lastig gevallen en eveneens fysiek geweld onderging.

DAT zij geen enkele sentimentele relatie onderhield met haar echtgenoot en dat zij eveneens op seksueel gebied ontevreden was.

DAT de verzoeker meent dat deze elementen pertinent zijn op te bewijzen dat hij een geheime liefdesrelatie heeft gehad met de echtgenote van de chef van de antimisdaad-eenheid.

Dat het niet kennen van de verjaardag van zijn geliefde, van haar broers en zusters geen bepalende elementen zijn voor het onderzoek van de zaak.

AANGEZIEN de aard van de relatie van de verzoeker met zijn geliefde in overweging dien te worden genomen, zij zagen elkaar twee tot drie keer per maand op een geheime manier, onder de middag en beperkt tussen een half uur en een uur.

DAT de tegenpartij meent dat de verklaringen van de verzoeker tegenstrijdig zijn, ondermeer met betrekking tot het aantal personen dat de huiszoeking deed in de woonplaats van zijn familie.

DAT de tegenpartij niet het feit in overweging genomen heeft dat de verzoeker niet aanwezig was tijdens de huiszoekingen en dat hij natuurlijk niet op een duidelijke wijze kan beschrijven wat er is gebeurd.

DAT de verzoeker meent dat de tegenpartij elementen in overweging heeft genomen die niet essentieel zijn voor het onderzoek van zijn vrees.

DAT de tegenpartij het feit verzwijgt dat de hele familie van de verzoeker gedwongen werd om IRAK te verlaten, ten gevolge van deze vervolgingen.

DAT de familie van de verzoeker IRAK heeft verlaten ten gevolge van de problemen welke de verzoeker ondervond in NAJAF.

DAT de verzoeker het bewijs heeft neergelegd dat zijn ouders een aanvraag tot internationale bescherming hebben ingediend bij de Duitse autoriteiten

DAT de tegenpartij geen onderzoek heeft ingesteld om de redenen te kennen die de familie ertoe gedreven hebben om NAJAF te verlaten.

DAT de verzoeker meent dat de aangevochten beslissing niet adequaat werd gemotiveerd, zij heeft geen rekening gehouden met de toestand van de verzoeker, deze laatste heeft geprobeerd, sinds het begin van de procedure, om bewijselementen aan te brengen van zijn vrees.

DAT de tegenpartij bepaalde feitelijke doorslaggevende elementen en de nood op bescherming niet in overweging neemt.

DAT de verzoeker zijn aanhoudingsbevel heeft neergelegd, het document van de stam, het medisch verslag van zijn vader en eveneens foto's.

DAT het geheel van deze elementen niet opnieuw overwogen wordt door de tegenpartij.

DAT het toekomt aan de tegenpartij om minstens een onderzoek in te stellen naar de redenen van de asielaanvraag van zijn familie in DUITSLAND

DAT « het mogelijk is dat nadat de eiser zich oprecht zou ingespannen hebben om de juistheid aan te tonen van de feiten die hij opwerpt, bepaalde van zijn beweringen natuurlijk niet bewezen zijn... Een vluchteling kan moeilijk alle elementen van zijn zaak "bewijzen" en indien dit een absolute voorwaarde zou zijn, dan zou het merendeel van de vluchtelingen niet als dusdanig erkend worden. Het is dus vaak nodig om het voordeel van de twijfel te geven aan de eiser." (punt 2013 van de gids van UNHCR).

DAT « indien de twijfel blijft bestaan over de werkelijkheid van bepaalde feiten en de eerlijkheid van de eiser, dan stelt de formulering van deze twijfel niet vrij om zich in fine vragen te stellen betreffende het bestaan van een vrees om vervolgd te worden wat genoegzaam zou kunnen worden aangetoond niettegenstaande deze twijfel door elementen van de zaak die overigens voor bepaalden als bewezen worden beschouwd" (CCE, nr 891 van 28.10.2010)

DAT de verzoeker wacht op nieuwe stukken die zijn vrees bewijzen.

Dat de verzoeker meent dat de tegenpartij zijn asielaanvraag niet met de nodige nauwkeurigheid heeft onderzocht."

Inzake de aangevoerde schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot het subsidiaire beschermingsstatuut laat verzoeker gelden:

"Dat volgens de inlichtingen beschikbaar op de site van Buitenlandse zaken in tegenstrijd zijn met de beweringen van de tegenpartij

- het reisadvies gegeven met betrekking tot IRAK door het Ministerie van Buitenlandse zaken is nog steeds geldig op 21.09.2016:

"Algemene veiligheid

De veiligheidssituatie in Irak is en blijft onzeker en uiterst gevaarlijk voor alle reizigers. De gevechten in het noorden en het westen, de interventie van de internationale coalitie tegen de terreurgroep IS/Daesh en de dreiging van een uitbreiding van het geweld naar Bagdad zorgen ervoor dat de situatie er erg onzeker en gespannen is. Het risico van aanslagen en banditisme blijft erg hoog. De provincies Anbar en Ninawah zijn absoluut te mijden.

Ook de Betwiste Gebieden (provincies Diyala, Salah al-Din, Tameem en Nineva), en de Sjiitische provincies Kerbala, Babylon en Wassit worden met de regelmaat van de klok opgeschrikt door aanslagen en zijn dus te mijden.

De Koordische provincies in het noorden en de zuidelijke provincies Najaf, Muthanna, Qadisiya, Di-Qhar, Missan en Basra zijn steeds erg onstabiel.

Ingevolge de politieke en communautaire tegenstellingen zijn er demonstraties in heel Irak. Dit gaat soms gepaard met geweld en de spanningen lopen verder op. Deelname aan of aanwezigheid op deze manifestaties is te allen tijde te vermijden.

In het hele land blijft een hoog risico bestaan op ontvoering, zonder onderscheid in nationaliteit. Buitenlanders zijn een specifiek doelwit voor ontvoeringen met financieel of politiek oogmerk. Er is ook een verhoogd risico op overvallen en diefstal door misdadigers. Verder zijn er risico's verbonden aan de aanwezigheid van mijnen en aan voortdurende militaire operaties.

Indien u naar Irak afreist, is het ten zeerste aanbevolen raad te vragen aan personen die ter plaatse verblijven vooraleer deze reis te ondernemen, alsook uw aanwezigheid en uw verplaatsingen te melden bij de Belgische Ambassade in Amman (+962 6 465 57 30, amman@diplobel.fed.be). Inzake veiligheid kunnen slechts zeer gespecialiseerde diensten een juiste inschatting van het gevaar geven. Inlichtingen van andere organisaties of individuen over de veiligheidstoestand zijn niet altijd betrouwbaar" (stuk 2)"

2.1.2. Verweerder bezorgt op 19 januari 2017 een aanvullende nota. Deze bevat als nieuw element een document van UNHCR, namelijk *"UNHCR Position on Returns to Iraq"* van 14 november 2016.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoeker, die in een kledingwinkel werkte, voert aan dat hij een (seksuele) relatie had met een vrouw die als tweede vrouw getrouwd was met het hoofd van de criminaliteitsbestrijding in Najaf.

Gelet op verzoekers relaas is de echtgenoot van verzoekers minnares de actor van vervolging. Deze persoon is tevens het hoofd van de criminele brigade in Najaf.

Aangaande deze actor van vervolging stelt de bestreden beslissing:

"U had ook geen idee van de leeftijd van de echtgenoot van Hanan, Mohammed D.. U wist niet hoeveel ouder hij was en u had zelfs bij benadering geen idee of hij rond de veertig, vijftig of zestig,...was (CGVS, pg 10).

Dit is bijzonder merkwaardig, aangezien u verklaarde dat Hanan met u sprak over het feit dat zij tegen haar wil uitgethuwelijkt werd aan een oudere man en dat zij u vertelde over de problemen in het huwelijk

en het fysiek en verbaal geweld dat haar echtgenoot gebruikte (CGVS, pg 8 en 9). Uw verklaring dat zij u geen informatie wilde geven over haar familie en haar echtgenoot, omdat zij zelf van belang was en niet haar familie, lijkt weinig aannemelijk, aangezien zij u wel in vertrouwen nam en erg persoonlijke informatie over partnergeweld en een gedwongen huwelijk met u deelde. Het houdt in die context weinig steek dat jullie gesprekken voerden over het feit dat zij uitgehuwelijkt werd aan een oudere man, maar dat u in de loop van een relatie van ongeveer een jaar en twee maanden nooit te weten zou gekomen zijn of dat zij u niet zou willen vertellen hebben hoe oud hij dan wel was. U kon evenmin zeggen wie de eerste vrouw was van Mohammed D., toch een belangrijke persoon in de situatie van Hanan, wat ook vragen oproept (CGVS, pg 10)."

Verweerder oordeelde terecht dat het niet plausibel is dat verzoeker geen kennis heeft, zelfs niet bij benadering, van de leeftijd van de echtgenoot van zijn minnares. In acht genomen (i) de duurtijd van de vermeende relatie, (ii) de voorgehouden regionale bekendheid van haar echtgenoot en (iii) het feit dat verzoeker wel praatte over partnergeweld, is het niet aannemelijk dat verzoeker hierover geen nuttige verklaringen kan afleggen. Hetzelfde geldt voor de pertinente vaststelling dat verzoeker evenmin de naam kon melden van de eerste echtgenote van verzoekers minnares.

Inzake de persoon van verzoekers vermeende geliefde stelt de bestreden beslissing:

"Verder kon u ook niet antwoorden op de vraag of Hanan broers of zussen had (CGVS, pg 10). U verklaarde dat u het haar een paar keer gevraagd had, maar dat zij u niet antwoordde. Het lijkt echter zeer merkwaardig dat zij u niets wilde zeggen over elementaire zaken, zoals het hebben van broers of zussen, maar u wel gedetailleerde informatie wilde geven over delicate zaken zoals partnergeweld. Zo verklaarde u dat zij u vertelde over het verbale geweld dat haar man gebruikte. Hij zou bijvoorbeeld gezegd hebben zij niet knap was en dat hij veel mooie meisjes kent waar hij mee naar bed gaat (CGVS, pg 9). Dat zij enerzijds dergelijke vernederende zaken met u zou willen delen en anderzijds werkelijk niets zou gezegd hebben over haar familieleden, zoals broers en zussen, kan niet als geloofwaardig beschouwd worden. Er kan ook redelijkerwijs geen reden bedacht worden waarom zij u niets zou willen vertellen over dergelijke elementaire zaken."

Verzoeker voert geen dienstig verweer tegen voormelde vaststelling die gelet op de voorgehouden relatie wel degelijk pertinent is.

De bestreden beslissing stelt ook inzake de minnares van verzoeker:

"Zo bleek u helemaal niet te weten wanneer uw vriendin jarig was. Nochtans zou u een relatie met haar onderhouden hebben die iets meer dan een jaar en twee maanden geduurd heeft, namelijk vanaf 20 mei 2014 tot 25 juli 2015. U kon zelfs bij benadering niet zeggen wanneer zij jarig was en of haar verjaardag bijvoorbeeld in de zomer of de winter viel (CGVS gehoorverslag, pg 10). U weet dit aan het feit dat u niet leest en schrijft en u daardoor moeilijk data kan onthouden (CGVS, pg 10). Nochtans had u voordien tijdens het gehoor geen enkele moeite met data. U noemde bijvoorbeeld de exacte datum van de start van uw relatie met Hanan, de precieze datum waarop jullie relatie ontdekt werd, uw exacte vertrekdatum en aankomstdatum in België. U verklaarde eveneens dat Hanan wel wist wanneer u verjaarde (CGVS, pg 11), wat het des te vreemder maakt dat u zelfs bij benadering niet kon zeggen wanneer zij jarig was."

Waar nog aangenomen kan worden dat verzoeker niet de correcte verjaardagdatum van zijn vermeende geliefde kan melden, wordt terecht vastgesteld dat verzoeker evenmin in staat is om deze te situeren in een seizoen. Dit geldt des te meer omwille van de pertinente redengeving, die steun vindt in het administratief dossier, dat verzoeker wel de exacte datum kon geven van de start van zijn relatie met Hanan alsook de precieze datum waarop hun relatie ontdekt werd en de exacte datum van vertrek uit Irak en aankomst in België.

Inzake verzoekers vertrek uit Irak stelt de bestreden beslissing:

"Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u, terwijl u actief gezocht werd door het hoofd van de dienst criminaliteitsbestrijding van de stad Najaf waarbij tot twee maal toe veiligheidsdiensten naar uw ouderlijke woning gekomen zouden zijn om u te zoeken, gewoon legaal met uw eigen paspoort Irak verliet via de luchthaven van Najaf (CGVS, pg 7). U verklaarde dat u uw reispaspoort moest laten zien op de luchthaven (CGVS, pg 16). Toen u gevraagd werd of u dan geen schrik had om vanuit de luchthaven van Najaf te vertrekken, zei u dat u hoogstwaarschijnlijk een grote angst en vrees ervoer, maar dat u geen keuze had omdat u moest vertrekken en uw vriend Hussein alles voor u geregeld had (CGVS, pg 16). U zei ook dat het arrestatiebevel pas later werd opgesteld (CGVS, pg 16) Ook al zou dit arrestatiebevel pas later zijn opgesteld, dan blijft het vreemd dat u na twee drieste zoekacties van de veiligheidsdiensten, gewoon met uw eigen paspoort vanuit Najaf vertrok, zeker gelet op het feit dat u gezocht werd door het hoofd van de dienst criminaliteitsbestrijding die u omschreef als een hoge staatsfunctionaris die ook betrokken was bij een grote politieke partij en gesteund wordt door

sjiitische milities (CGVS, pg 9), waaruit afgeleid kan worden dat het hier gaat om een machtige persoon die ongetwijfeld over een heel aantal connecties beschikt."

Voormelde motivering is pertinent en wordt niet weerlegd. Indien verzoeker daadwerkelijk de reden was die aanleiding gaf tot twee huiszoeken waarbij telkens ongeveer tien man de huiszoeking verrichtte, dan is het geheel niet plausibel dat hij zonder problemen kon vertrekken met zijn paspoort op de luchthaven van Najaf. Dit geldt des te meer aangezien hij omwille van zijn vrees voorheen zijn sim-kaart had weggegooid (gehoor CGVS, p.9) maar naderhand wel het risico zou hebben genomen om met zijn eigen paspoort het land te verlaten vanuit Najaf, de plaats waar zijn actor van vervolging het hoofd van de bestrijding van de criminaliteit zou zijn.

Waar verzoeker aanvoert dat het arrestatiebevel nog niet werd uitgevaardigd wordt door de Raad vastgesteld dat verzoeker niet concreet vertelde op welke wijze hij dit document verkreeg (gehoor CGVS, p. 9, p.14, p.15-16). Uit de vertaling van dit document (cf. map documenten, stuk 11, vertaling op laatste pagina van bundel) blijkt dat het een intern document betreft. De vaststelling dat verzoeker zonder nadere duiding dergelijk document voor intern gebruik neerlegt, ondermijnt de authenticiteit van dit arrestatiebevel. Dit geldt des te meer aangezien het een kopie betreft die door knip- en plakwerk kan worden samengesteld.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep besluit de Raad op basis van voorgaande overwegingen dat verzoekers relaas geloofwaardigheid ontbeert inzake de vermeende vervolging uitgaande van de echtgenoot van de vermeende minnares van verzoeker. De overige documenten die verzoeker bijbrengt, overigens in kopie, kunnen zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen aangezien documenten niet vermogen een ongeloofwaardig relaas te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker verwijst inzake de subsidiaire beschermingsstatus naar een negatief reisadvies op de website van Buitenlandse Zaken.

Vooreerst blijkt dat een reisadvies bedoeld is voor reislustige Belgen en bijgevolg geen nuttige duiding kan geven voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Daarenboven blijkt ook uit dit reisadvies dat de Zuidelijke provincies, waar verzoeker van afkomstig is, omschreven worden als "onstabiel", wat op zich al niet duidt op een situatie zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) ook belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld "UNHCR Position on Returns to Iraq" dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkerwijze worden onderzocht.")

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door verzoeker en verweerder kan niet worden afgeleid dat Najaf, de regio waar verzoeker van afkomstig is, onder één van de voormelde gebieden valt.

De bestreden beslissing blijft dan ook overeind waar deze omstandig motiveert dat de regio waarvan verzoeker afkomstig is niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Ingevolge het hoger vastgestelde inzake verzoekers asielrelaas maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS